

„Het Rijngoud” van de broers Theys in de Gele Zaal *De Gukenaar 2/4/87*

Wagner, nu ook op video

GENT — Dat een materie als verf niet enkel dient om allerlei voorwerpen van een beschermend en verfraaiend laagje te voorzien maar ook een artistieke toepassing kent, dat vindt iedereen vanzelfsprekend. Waar men zich allicht veel minder rekenschap van geeft is dat hetzelfde geldt voor video-signalen. Ze kunnen niet alleen gebruikt worden om de vertrouwde televisiebeelden samen te stellen, maar evengoed om een kunstwerk op het scherm te toveren. Een fraai staaltje van die videokunst valt volgende week te aanschouwen in de Gele Zaal. In „Het Rijngoud” smeden Koen en Frank Theys met de specifieke videotech-nieken de klassieke Wagner-opera om tot een modern elektronisch beeldverhaal.

De zeldzame uitzonderingen daargelaten worden televisie-programma's gemaakt met in het achterhoofd de gedachte dat ze voor het grootst mogelijke publiek makkelijk toegankelijk en bevattelijk en onderhoudend moeten zijn. De realistische weergave van de werkelijkheid komt voorop. De codes die gehanteerd worden om een gebeurtenis in beeld te brengen zijn gebaseerd op de principes en technieken die teater en cinema gebruiken om ons iets te vertellen. Het zal duidelijk zijn dat men niet bij de tv moet zijn om de eigenheid en essentie van het medium video te ontdekken.

Voor dat laatste is men beter af bij videokunstenaars, al is dat een term waar de betrokkenen vaak bezwaar tegen hebben, ze spreken liever van videokreaties of onafhankelijke videoprodukties. Zij zijn de auteurs die het medium video gebruiken om op een originele, letterlijk nooit geziene manier onderwerpen aan te snijden als de bele-

ving van tijd en ruimte of het probleem van de representatie.

Eerste prijs

Laatstgenoemde thematiek brengt ons bij Koen Theys, de jonge Vlaamse videast die internationaal hoge ogen gooide door met zijn tape „Diana” (1984) een eerste prijs weg te kapen op het video art-festival van Locarno. Het werk werd nadien aangekocht door het Newyorkse Museum of Modern Art. Kenner Chris Dercon rekent hem samen met Walter Verdin — u kent hem nog van een vroeger Eurovisiesongfestival — en Stefaan Decostere tot de enige Vlamingen die een werkelijk video-oeuvre hebben opgebouwd waarin vorm en inhoud precies op elkaar inspelen.

Samen met zijn broer Frank, een filosoof, is Koen Theys nu al een hele tijd zoet met de groots opgezette produktie „Lied van mijn Land”, een adaptatie van Richard Wagners „Ring des Nibelungen” en „Parsifal”. Het wordt een opus in vier delen dat in totaal acht uur gaat duren. „Het Rijngoud”, dat nu vertoond wordt in Gent, is het eerste luik, bedoeld als proloog. Het tweede schuifje „De Walkure” wordt momenteel afgewerkt en later op het jaar vertoond. De resterende twee delen zijn volgend jaar te zien.

„Het Rijngoud” is een tragedie rond de strijd om macht. Goden, reuzen en dwergen proberen elkaar het felbegeerde Rijngoud af te snoepen. Als de goden het goud stelen van de dwerg Alberich spreekt die er een vloek over uit. Met als gevolg dat nadien elke bezitter van het edel metaal door ramspoed getroffen wordt.

Heden

Afgaand op kritieken en pers-nota houden de Theys Bros. zich aan de verhaallijn, maar stijgen

zij uit boven het slaafs navertellen of het letterlijk registreren van de opvoering zoals ze klassiek op scène gezet wordt. De oude Germaanse myten worden in een persoonlijke en intelligente regie getransponeerd naar een door massakommunikatie en tv beheerst heden. Aardig om weten is dat de broers daarbij het komische niet schuwen. Met een beheerst gebruik van de videomogelijkheden — verschillende beelden worden onder meer samengevoegd tot

één elektronisch decor — bouwen de makers een beeld op dat verwijst naar de structuur van Wagners muziek, onder meer het gebruik van muzikale motieven die bij een bepaalde figuur horen.

„Het Rijngoud” van Koen en Frank Theys, Ingeleid door Jan Florizoone, op donderdag 9 april in de Gele Zaal, Nonne-meersstraat 26 te Gent. Aanvang 20 uur. Toegang: 100 en 120 fr. (EDK)